

PISMO SVETOG OCA LAVA XIV
GENERALNIM MINISTRIMA KONFERENCIJE FRANJEVAČKE OBITELJI
POVODOM OTVARANJA VIII. STOLJETNICE
SMRTI SV. FRANJE ASIŠKOG

*Generalnim ministrima
Konferencije Franjevačke obitelji*

«Naša sestrice smrti», uskliknuo je sveti Franjo 3. listopada 1226. u Porcijunkuli, dok joj je išao u susret kao krajnje izmireni čovjek. Prošlo je osam stoljeća od smrti Siromaška iz Asiza koji je urezanim slovima upisao riječ Kristova spasenja u srca ljudi svoga vremena.

Prisjećajući se značajne obljetnice VIII. stoljeća od njegova *Transitus*-a (prijelaza, op. prev.), želim se duhovno ujediniti s cijelom Franjevačkom obitelji i sa svima koji će sudjelovati u prigodnim spomen-slavljinama, s nadom da će poruka mira pronaći dubok odjek u današnjoj stvarnosti Crkve i društva.

Na početku svoga evanđeoskog života čuo je poziv: «Gospodin mi je objavio pozdrav, da kažemo: 'Gospodin ti dao mir'.»¹ Tim jednostavnim riječima povjerava svojoj braći i svakom vjerniku nutarnje čuđenje koje je Evanđelje unijelo u njegov život: mir je zbroj svih Božjih dobročinstava, dar koji silazi odozgor. Kakva bi to bila zabluda misliti da ga možemo izgraditi samo ljudskim snagama! Pa ipak, to je djelatan dar, koji treba prihvatiti i živjeti svaki dan².

To je isti pozdrav kojim se uskrsli Gospodin uvečer na Uskrs obraća svojim učenicima, prestrašenima i zatvorenima u dvorani Posljednje večere: «Mir vama»³. To nije tek uljudna formula, nego sigurna najava Kristove pobjede nad smrću. Kao što glas anđela u božićnoj noći naviješta: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim“⁴, tako je i mir koji Serafski Otac naviješta onaj isti koji je Krist dao da odjekne između neba i zemlje.

U ovom vremenu, obilježenom mnogim ratovima koji se čine beskonačnima, unutaršnjim i društvenim podjelama koje stvaraju nepovjerenje i strah, on nastavlja govoriti. Ne zato što nudi tehnička rješenja, nego zato što njegov život pokazuje pravi izvor mira.

Franjevačko poimanje mira ne ograničava se na odnose među ljudima, nego obuhvaća cijelo stvorenje. Franjo, koji Sunce naziva „bratom“, a Mjesec „sestrom“, koji u svakom stvorenju prepoznaje odraz božanske ljepote, podsjeća nas da se mir

---

¹ Oporuka 23

² Usp. Papa Lav XIV, Govor Diplomatskom zboru, 16. svibnja 2025.

³ Iv 20,19

⁴ Lk 2,14

mora protezati na cijelu obitelj stvorenja. Ta intuicija s osobitom hitnošću odjekuje u naše vrijeme, kada je zajednički dom ugrožen i uzdiše pod teretom iskorištavanja. Mir s Bogom, mir među ljudima i mir sa stvorenjem nerazdvojive su dimenzije jednoga jedinog poziva na sveopće pomirenje.

Draga braćo, neka primjer i duhovna baština ovoga Sveca, jakog u vjeri, čvrstog u nadi i gorljivog u djelotvornoj ljubavi prema bližnjemu, u svima probude svijest o važnosti pouzdanja u Gospodina, o darivanju sebe u životu vjernom Evanđelju te o prihvaćanju i prosvjetljivanju vjerom i molitvom svake životne okolnosti i svakoga djelovanja.

U ovoj godini milosti želim vam predati jednu molitvu kako bi sveti Franjo Asiški nastavio u svima nama rađati savršenu radost i slogu:

*Sveti Franjo, brate naš, ti koji si prije osamsto godina
išao ususret sestri smrti kao pomireni čovjek,
zagovaraj za nas kod Gospodina.*

*Ti koji si u Raspetome iz Svetog Damjana prepoznao istinski mir,
nauči nas tražiti u Njemu izvor svakog pomirenja
koje ruši svaki zid.*

*Ti koji si, nenaoružan, prolazio linijama rata
i nerazumijevanja,
daruj nam hrabrost graditi mostove
ondje gdje svijet podiže granice.*

*U ovom vremenu ranjenom sukobima i podjelama,
zagovaraj nas da postanemo mirotvorci:
nenaoružani i razoružavajući svjedoci mira
koji dolazi od Krista.*

Amen.

S takvim osjećajima želim svako dobro osobito svima vama koji slijedite karizmu Siromaška iz Asiza te svima koji će na različite načine obilježiti stoljetnicu njegova *dies natalis* (op. prev. dana rođenja) i od srca vam udjeljujem željeni Apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 8. siječnja 2026.